

Отже, Гай Юлій Цезар є автором книг «Записок про Галльську війну» та «Записки про Громадянську війну». Можна сказати, що твори як самого Цезаря, так і інших авторів, що входять в «Corpus Caesarianum», являють собою зразок своєрідного жанру, який займав певне місце в античній історіографії. Це жанр військових мемуарів, примітний тим, що в подібного роду творах поєднується використання документального матеріалу з елементами «воєнного роману» і являється незамінним джерелом дослідження.

Джерела та література

1. Дуров В. С. Юлий Цезарь. Человек и писатель / В. С. Дуров. – Л. : Издательство ЛГУ, 1991. – 208с.
2. Утченко С. Л. Юлий Цезарь / С. Л. Утченко. – М., 1976. – 355с.
3. Гай Юлій Цезар [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ancientrome.ru/antlittr/caesar/index.htm>

Борис Тетяна – здобувач кафедри документознавства і музейної справи Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки

Науковий керівник:
кандидат історичних наук,
доцент В. В. Надольська

Задум відкриття Подільського художньо-промислового музею на початку ХХ ст.

Серед провідних культурно-мистецьких закладів України на особливу увагу заслуговують музеї художнього профілю, становлення яких відбувалося протягом ХІХ–ХХ ст. на українських землях, які входили до складу Російської імперії. Серед них художньо-промисловий музей у Подільській губернії. У вітчизняній історіографії процеси формування Вінницького музею висвітлені досить фрагментарно. Тому дана тема зберігає свою актуальність як для теоретичного, так і практичного музеєзнавства.

Мета статті – на основі архівних джерел і друкованих видань висвітлити діяльність громадськості Подільської губернії щодо заснування у Вінниці художньо-промислового і наукового музею.

Відкриті на території України Харківський художньо-промисловий (1886 р.) та Київський художньо-промисловий і науковий (1904 р.) музеї сприяли розширенню музейної мережі шляхом створення нових музеїв художньо-промислового профілю в містах Наддніпрянської України.

Ідея створення Подільського обласного музею з'явилася у колах громадськості в 1914 р. Члени Подільського губернського земства підняли і неодноразово обговорювали на своїх засіданнях питання про відкриття «у Вінниці музею зразків художніх кустарних виробів» [4, 3]. Однак, війна завадила втіленню цього задуму. Лише у 1917 р. Подільське товариство охорони культурно-історичних пам'яток, окрім виявлення, збирання та збереження пам'яток, продовжило раніше розпочату справу щодо організації художньо-промислового музею у Вінниці. Першим кроком товариства у цій справі стало написання статуту нової інституції та пошук будівлі для неї.

Згідно статуту музейний заклад мав бути такого ж типу як Київський художньо-промисловий музей, з назвою – Подільський обласний художньо-промисловий і науковий музей у м. Вінниці Подільської губернії. У місті для нього було знайдене відповідне приміщення – комплекс архітектурних пам'яток «Мури», до якого на той час входили й культові споруди [2, 141–144]. Товариство звернулося до подільського губернського комісара народної освіти з проханням щодо виділення цього приміщення для відкриття музею. Однак, губернський комісар відмовив прохачам [5, 11], оскільки постанова, яку затвердила Вінницька дума про передачу «Мурів» для музею суперечила попередньому рішення місцевої влади про передачу «Мурів» єпископству. Тому справа для остаточного вирішення була передана до адміністративного суду [4, 3 зв.]. Товариство також просило державні органи влади надати 30825 крб. на облаштування музейного приміщення [3].

З низки об'єктивних обставин художньо-промисловий і науковий музей у Вінниці так і не був відкритий, а зібрані для його фонду художні предмети увійшли до відділу мистецтв місцевого краєзнавчого музею. Лише у 1987 р. цей відділ виокремили у самостійний художній музей [1, 12; 19].

Таким чином, у 1910-х рр. хоч і не відбулося офіційного відкриття Вінницького художньо-промислового і наукового музею, проте збережені впродовж декількох десятиліть у краєзнавчому музеї ху-

дожні предмети стали основою для створення Вінницького художнього музею.

Джерела та література

1. Вінниччина музейна [Електронний ресурс] : Довідник / Вінниц. обл. краєзн. музей; відп. за випуск Висоцька К. І. – Вінниця, 2008. 96 с. – Режим доступу : [http://www.vin.gov.ua/web/vinoda.nsf/alldocs_alias/DocZ6F5U/\\$file/muzeum.pdf](http://www.vin.gov.ua/web/vinoda.nsf/alldocs_alias/DocZ6F5U/$file/muzeum.pdf).
2. Охорона пам'яток історії і культури в Україні (1917–1919 рр.) : збірник документів і матеріалів / авт. – упоряди. : О. О. Нестуля, С. І. Нестуля, Г. Я. Рудий ; відп. ред. В. О. Горбик. – НАН України, Ін-т історії України. – К., 2008. – 320 с.
3. Старенький І. О. Музейна справа на Поділлі в 1917–1920 рр. / І. О. Старенький // Науковий вісник «Меджибіж»: матер. VI наук.-краєзн. конф. «Стародавній Меджибіж в історико-культурній спадщині України» і міжн. наук. симпозиуму «Євреї Великого Князівства Литовського на теренах Литви й України». – Меджибіж; Хмельницький: ПП А. А. Мельник, 2012. – Ч. 2. – С. 44–49.
4. Центральний державний архів вищих органів влади та управління України (далі – ЦДАВО України), ф. 3689, оп. 1, спр. 14, 189 арк.
5. ЦДАВО України, ф. 2201, оп. 1, спр. 1206, 30 арк.

Бортник Лена – аспірант
Східноєвропейського університету
імені Лесі Українки

Науковий керівник:
кандидат історичних наук,
доцент О. В. Разиграєв

Суспільно-політична діяльність Корпусу охорони прикордоння на Волині у 1924–1939 рр.

Актуальність теми обумовлена важливістю дослідження мало-вивчених аспектів українсько-польських відносин упродовж міжвоєнного періоду. До таких належить й питання діяльності Корпусу охорони прикордоння (КОП) – польської військової організації, яка функціонувала у період 1924–1939 рр. Її основне завдання полягало в охороні східного кордону Другої Речі Посполитої. Втім, це був не